

निद्रां गतेन भूयो ऽपि चिन्तितं । अद्य रात्राविकाकी तस्य कुतपस्विनः
समाश्रयं गत्वा । तत्र गण्डुपरायणकृतां वित्तपेढीं शनैः शनैर्विदार्य ।
तस्य निद्रावशमुपगतस्य स्वदुर्गे तद्वित्तमानयामि । येन भूयो ऽपि
मे वित्तप्रभावेनाधिपत्यं पूर्ववद्भवति । उक्तं च ।

५

व्यथयन्ति परं चेतो मनोरथशतैर्जनाः ।

नानुष्ठानैर्विहीनाः स्युः कुलजा विधवा इव ॥१०३॥

दौर्गत्यं देहिनां दुःखमपमानकारं परं ।

येन स्वैरपि मन्यन्ते जीवन्तो ऽपि मृता इव ॥१०४॥

दैन्यस्य पात्रतामेति परिभूतेः परं पदं ।

१०

विपदमाश्रयः शश्वद्दौर्गत्यकलुषीकृतः ॥१०५॥

लज्जन्ते बान्धवास्तेन सम्बन्धं गोपयन्ति च ।

मित्राण्यमित्रतां यान्ति यस्य न स्युः कपर्दिकाः ॥१०६॥

मूर्तेर्लाघवमेवैतदपायानामिदं गृहं ।

पर्यायो मरणस्यायं निर्धनत्वं शरीरिणां ॥१०७॥

१५

अज्ञाखरखुरोत्सर्गमार्जनीरेणुवज्जनैः ।

दीपखट्वापह्रायेव त्यज्यते निर्धनो जनः ॥१०८॥

शौचविशिष्ट्याप्यस्ति किञ्चित् कार्यं क्वचिन्मृदा ।

निर्धनेन धवेनेह न तु किञ्चित् प्रयोजनं ॥१०९॥

अधनो दातुकामो ऽपि सम्प्राप्तो धनिनां गृहं ।

२०

मन्यते याचको ऽयं धिग्दारिद्र्यं खलु देहिनां ॥११०॥

ततो वित्तापहारं विदधतो यदि मम मृत्युः स्यात् । तथापि शोभनं ।

उक्तं च । स्ववित्तहरणं दृष्ट्वा यो हि रक्षत्यसूत्ररः ।

पितरो ऽपि न गृह्णन्ति तद्वत्तं सलिलाञ्जलिं ॥१११॥

तथा च । गवार्थे ब्राह्मणार्थे च स्त्रीवित्तहरणे तथा ।

२५

प्राणांस्त्यजति यो युद्धे तस्य लोकाः सनातनाः ॥११२॥